

jeg havde stillet, og endogsaa fastholdt det et Øjeblik, hvor det var mig selv tvivlsomt, om dette Forslag kunde føre til Maalet. Men, som sagt, til syvende og sidst er der ikke stor Forskel paa de to Opfattelser, naar vi fastholder, at Ministeren har denne Ret til at træffe Afgørelse efter sit bedste Skøn, naar afgørende Grunde taler derfor. Jeg indstiller altsaa paa dette Grundlag fremdeles det af Udvalget stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Ordføreren (Maegaard): Jeg skal kun sige til det ærede 7de kongevalgte Medlem (Trier), at jeg vil indrømme, at vor Opfattelse falder noget sammen; men hvis den gør det, er der en bestemt, ja en afgjort Forskel i det ærede 7de kongevalgte Medlems og min Opfattelse kontra den højtærede Kirkeministers. Den højtærede Kirkeminister siger nemlig, at Ministeren i Virkeligheden staar frit med Hensyn til denne Besættelse, men det gør Ministeren ikke, hvis min og det ærede 7de kongevalgte Medlems Fortolkning skal respekteres, thi saa skal Ministeren vælge mellem de 3, der indstilles, hvis der mellem disse er een kvalificeret.

Kirkeministeren (Povlsen): Jeg maa tilstaa, at denne lille Debat mellem den ærede Ordfører og det ærede 7de kongevalgte Medlem (Trier) er høj Grad bekræfter, hvad jeg udtalte: at Ændringsforslaget er meget uklart affattet, thi jeg tror vanskeligt, man kan finde den Overensstemmelse mellem de to ærede Medlemmer, som den ærede Ordfører mente fandtes. Jeg tror, at der er en langt større Overensstemmelse mellem min og det ærede 7de kongevalgte Medlems Opfattelse, idet det ærede 7de kongevalgte Medlem jo i Virkeligheden vil stille Ministeren frit, medens den ærede Ordfører vil binde Ministeren til at tage en af de indstillede. Den ærede Ordfører siger, at der vil ingen Vanskeligheder komme, for det skal jo være 3 kvalificerede, men deri ligger netop Vanskeligheden, thi hvem skal afgøre, hvem der er kvalificeret og hvem ikke? Staar Ministeren efter den ærede Ordførers Mening ganske frit i saa Henseende, ja saa staar han jo i Virkeligheden frit overfor Valget mellem samtlige Ansøgere. Nej, den ærede Ordfører vil i Virkeligheden give Stiftsøvrigheden en Del af Besættelsesretten, og det er det, det ærede 7de kongevalgte Medlem ikke vil. Der er i denne Forbindelse ingen Grund til at gøre det, thi den ærede Ord-

fører tager fejl, naar han mener, at Stiftsøvrigheden har noget med de egentlige Byggesager at gøre. Alle Byggesager kommer ind til Ministeriets Afgørelse, og det er Ministeriet, der staar med det økonomiske Ansvar; derfor bør Ministeriet ogsaa have den afgørende Bestemmelse med Hensyn til, hvem der skal være Raadgivere for Ministeriet. Det er Ministeriet, der kan drages til Ansvar lige overfor Folkerepresentationen, medens Stiftsøvrigheden i saa Henseende gaar Ram forbi. Derfor kan man heller ikke, synes jeg, give Stiftsøvrigheden nogen afgørende Indflydelse paa dette Punkt. Man kan — og det forstaar jeg er det ærede 7de kongevalgte Medlems Mening — gøre dette, at man indleder en Forhandling med Stiftsøvrigheden, saaledes som man har gjort ved Besættelsen af Pladserne som Formænd i de saakaldte Præstegaardskommissioner. Det er jo for øvrigt Pladser, der er oprettede rent administrativt — som de her omhandlede Pladser ogsaa kunde have været det — idet Præstelønningsloven lægger Oprettelsen i Ministerens Haand. Med Hensyn til disse Præstegaardskommissioners Formænd lyder Bestemmelsen saaledes i den vedkommende kongelige Anordning, at Besættelsen af Pladserne sker efter „Forhandling med“ Stiftsøvrigheden. Jeg kunde ogsaa her finde det rimeligt, at man optog Forhandling med Stiftsøvrigheden, men den egentlige Besættelsesret maa ligge i Ministerens Haand.

Ordføreren (Maegaard): Hvem der er mest enige, det ærede 7de kongevalgte Medlem (Trier) og jeg eller det ærede 7de kongevalgte Medlem og den højtærede Kirkeminister, bliver sikkert en Skønssag, men naar der her er Tale om Enighed, og Ministeren paataaler min Udtalelse i saa Henseende, vil jeg blot henvise den ærede Minister til det ærede 7de kongevalgte Medlems Udtalelse om, at mellem hans og min Opfattelse er der ikke nogen væsentlig Forskel. Det indrømmer jeg, der er ikke nogen væsentlig Forskel, naar vi begge fastholder — og det gør vi — at Stiftsøvrigheden har Indstillingsret, at Ministeren er bundet til at vælge mellem de 3, der indstilles, for saa vidt der ikke foreligger afgørende Grunde for, at Indstillingen kan kasseres, og disse afgørende Grunde kan ikke komme til at foreligge, naar der mellem de 3 indstillede er een kvalificeret Ansøger. Det mener det ærede 7de kongevalgte Medlem, og det mener jeg